

РЕШЕНИЕ

№ 18667

гр. София, 15.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5530** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. П. С., чрез адвокат А. Т., с адрес: [населено място], [улица] срещу Ревизионен акт № 22221121005750-091-001/29.06.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, в която е потвърден с Решение № 317/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място].

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като необоснован, неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че направените от органите по приходите изводи не се подкрепят и са в противоречие със събраните в хода на ревизията доказателства, което ги прави неверни и е довело до неправилно приложение на материалните разпоредби.

Неправилно в ревизионния акт е вменена отговорност за липси във връзка с изтеглени суми. Безспорно е установено в рамките на ревизионното производство, че изтеглените от парични средства от банковите сметки на „Пап Тех“ ЕООД са свързани с икономическата дейност на дружеството. Същите са внасяни в касата на дружеството с приходни касови ордери (ПКО), представени като доказателства. Тези документи удостоверяват, че Л. С., който през ревизирания период е бил търговски пълномощник на дружеството, е предал посочените суми на управителя.

Цитира се практика на ВАС, съгласно която липсата на документи за разходи, свързани с дейността на дружество и липсата на доказателства за местонахождението на касата на дружеството и нейната наличност, сами по себе си не представляват скрито разпределение на печалба по смисъла на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, във връзка с § 1, т. 5 от ДР на ЗКПО. Този факт

подлежи на пълно и главно доказване от страна на органите по приходите при издаване то на ревизионния акт. В случая не са събрани каквито и да било преки доказателства за извършено плащане в пари от страна на дружеството в полза на жалбоподателя.

Инвокирани са доводи, за липсата доказателства, в това число и косвени такива, че паричните суми в размера на изтеглените са постъпвали под каквато и да е форма в патримониума на ревизираното физическо лице или че е налице нарастване на неговото лично имущество. Не е установена каквато и да е недобросъвестност от страна на Д. С., като управител на „Пап Тех“ ЕООД.

Във връзка с изложените оплаквания се цитира допълнителна практика на Върховния административен съд, касаеща елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 19. ал. 2 от ДОПК и сочеща дефинитивно, че липсата дори не един от тях изключва ангажирането ѝ.

На последно място, се твърди, че незаконосъобразно за едни и същи изтеглени суми, с два отделни ревизионни акта - един срещу Л. С. и един срещу Д. С. – управител на дружеството, като е ангажирана отговорността и на двамата. Не е възможно за едни и същи суми, с които се твърди, че е намаляло имуществото на „Пап Тех“ ЕООД да се ангажира отговорността на две отделни юридически лица, защото така задължението би било събрано два пъти.

По време на проведеното заседание по делото, оспорващият не се явява. Пълномощникът ѝ адвокат К. поддържа жалбата. Претендират се разноски.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място] не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Б. оспорва жалбата по аргументи, изложени в решението на Директора на Дирекция „ОДОП“. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема следното:

По допустимостта на жалбата: Решението на Директора на Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП, [населено място] е изпратено на жалбоподателя по електронен път и се смята за връчено, след отваряне на електронната препратка на 07.04.2025 г. Жалбата е подадена чрез административния орган жалба на 22.04.2025 г., чрез валиден КЕП, т.е. в рамките на срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

1. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221121005750-020-001 от 13.10.2021 г, издадена от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП, [населено място]. Възложено е извършването на ревизия на Д. С. за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК му за задължения на „Пап Тех“ ЕООД за вноски за УПФ, за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения, за вноски за здравно осигуряване, за данък върху добавената стойност, за вноски за ДОО - за осигурители и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2017 г. до 30.09.2020 г.

По време на ревизията са извършени множество процесуални действия и са събрани доказателства.

Установено, е че през ревизирия период Д. С. е била управител на „Пап Тех“ ЕООД, което се е занимавало с търговия на дребно на хранителни и промишлени стоки в хранителни магазини.

На 09.04.2020 г. дружеството е подало молба за откриване на производство по несъстоятелност и уведомление по чл. 78 от ДОПК.

През ревизирия период „Пап Тех“ ЕООД е имало открити банкови сметки в няколко търговски банки, като Л. С. и П. С. – синове на Д. С. са имали пълномощни, издадени от управителя, за разпореждане с тези сметки.

След извършен анализ на представените от търговските банки извлечения на „Пап Тех“ ЕООД е констатирано, че входящите парични потоци са формирани от постъпления от клиенти - основно физически лица, пазарували в търговските обекти, стопанисвани от дружеството, отпуснати банкови кредити и овърдрафт.

От данните на банковите извлечения от „Банка Пиреос България“ АД (по настоящем „Юробанк България“ АД) и „Банка ДСК“ ЕАД е установено, че редовно са правени вноски на каса в порядъка от 2 000.00 лв. до 20 000.00 лв. от П. В. С..

За ревизирия период е констатирано, че Л. С. е изтеглил парични средства от банковите сметки на дружеството, на каса или от АТМ в размер на 683 740.00 лв. от „Банка ДСК“ ЕАД и в размер на 313 050.00 лв. от „Банка Пиреос България“ АД (по настоящем „Юробанк България“ АД).

Л. С. е дал обяснение, че изтеглените суми за били внасяни в брой в касата на дружеството, за което са представени приходни касови ордери.

Органите по приходите са приели, че представените касови ордери са с невярно съдържание, защото Д. С., посочена като лице, което е получило сумите, е декларирала, че не е получавала парични средства, не е подписвала никакви документи и не се е занимавала по никакъв начин с търговската дейност на „Пап Тех“ ЕООД.

През ревизирия период, счетоводното обслужване на „Пап Тех“ ЕООД е извършвано от „Сламар Консулт“ ЕООД, което е представило писмени обяснения, че не е имало достъп до банковите му сметки. Счетоводните документи са били носени и предавани от Л. С..

През 2020 г. на Л. С. са предадени всички счетоводни документи, за което е съставен приемателно-предавателен протокол. През периода 2017 г. – 2019 г., ГФО на „Пап Тех“ ЕООД, както и СД по ЗДДС и декларации обр. 1 и обр. 6, за периодите от 2017 г. до м. 03.2020 г. са изготвяни и подавани по електронен път от „Сламар Консулт“ ЕООД.

„Пап Тех“ ЕООД не е внасяло деклариранията от него задължения по декларации обр. 6 и ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО за периода от 2017 г. до 2019 г.

Извършена му е ревизия, при която с влезли в сила РА № Р-22220320002347-091-001/22.01.2021 г. и РА № Р-22220320001799-091-001 от 08.01.2021 г. са установени задължения за ДДС и лихви върху невнесените в срок задължителни осигурителни вноски.

За задълженията на дружеството е образувано изпълнително дело /ИД/ №[ЕИК]/2017 г. от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Посочено е, че с Решение № 260022/17.09.2020 г. по т. д. 853/2020 на СГС „Пап Тех“ ЕООД е обявено в несъстоятелност. С Разпореждане от 04.05.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. производството по принудително изпълнение е прекратено, като дългът е прекатегоризиран като „несъбираем“.

Поради констатираното обстоятелство, че Д. С., като управител на дружеството е допуснала, през ревизирия период Л. С., да тегли постоянно парични средства от сметките на дружеството, без да се извършват разплащания към бюджета с цел погасяване на задълженията на „Пап Тех“ ЕООД, е прието, че от нея е осъществено допускане на отклонение на парични средства от банковите сметки на дружеството, като същевременно не е установено същите да са върнати в патримониума на последното. Няма данни, за това как са похарчени изтеглените суми.

При така установените обстоятелства е формиран извод, че Л. В. С., в качеството си на търговски пълномощник „Пап Тех“ ЕООД, е разходвал паричните средства на дружеството неправомерно, а Д. С., като негов управител е допуснала това да стане. Размерът на изтеглените парични средства от имуществото на юридическото лице не надхвърля размера на текущите задължения за данъци и осигуровки на дружеството, декларирани и неплатени, но е могъл да покрие част от тях.

Органите по приходите са направили извод, че поради недобросъвестното поведение на Л. С. имуществото на „Пап Тех“ ЕООД е намаляло, което е причина, то да не може да погаси публичните си задължения.

Във връзка с изложеното е прието е, че са налице елементите от фактическия състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК за ангажиране на отговорност на Д. П. С., в качеството ѝ управител, за непогасени задължения на „Пап Тех“ ЕООД за данъци и осигурителни вноски в размер на 416 339,38 лв. – главница и лихви.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221121005750-092-001/15.03.2022 г. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не е подадено възражение.

Ревизията е приключила със съставянето на ревизионен акт РА № Р-22221121005750-091-001/29.06.2022 г., от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който е ангажирана отговорността на Д. П. С. по реда чл. 19, ал. 2 от ДОПК за публични задължения на „Пап Тех“ ЕООД по ЗДДС, ЗКПО, КСО и ЗЗО, в размер на 416 339,38 лв.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

Освен установените по-горе фактически обстоятелства по време на ревизията, в хода на съдебното производство беше допуснато, изслушано и прието заключение на съдебно-икономическа експертиза (СИЕ).

Вещото лице се запознало с приетите като доказателство по делото, извлечение на с/ка 5032 „разплащателна сметка в левове ДСК“ на „Пап Тех“ ЕООД за период от 01.01.2017 до 31.12.2019 г., извлечение на с/ка 5031 „разплащателна сметка в левове П.“ на „Пап Тех“ ЕООД за период от 01.01.2017 до 31.12.2019 г. и 268 броя приходни касови ордери.

С определения на съда беше разкрита банкова тайна относно банковите сметки на „Пап Тех“ ЕООД в „Банка Пиреос България“ АД (по настоящем „Юробанк България“ АД) и „Банка ДСК“ ЕАД.

Вещото лице е направило детайлен анализ на движенията по банковите сметки на „Пап Тех“ ЕООД (изтеглени и внесени суми).

Експертът е констатирал, от „Банка Пиреос България“ АД, за периода от 01.01.2017 до 12.01.2019 г. са изтеглени средства в размер на 440 225,97 лева. За посочения период са внесени средства в размер на 61 456,00 лева. От „Банка ДСК“ АД за период от 01.01.2017 до 12.01.2019 г. са изтеглени средства в размер на 1 034 495,00 лева. За посочения период са внесени средства в размер на 62 470,00 лева. Срещу всяко едно теглене е записано името на Л. В. С..

Към сметките на дружеството е имало издадени банкови карти - в „Банка ДСК“ АД са били две, а в „Банка Пиреос България“ АД е била една.

Анализът на записите, отразени в представените извлечения от счетоводни сметки - с/ка 503/1 „разплащателна сметка в лева - П.“ и с/ка 503/2 „разплащателна сметка в лева – Банка ДСК“, с титуляр „Пап Тех“ ЕООД, за период 2017 – 2019 г. е мотивирал експерта да приеме, че тези записи показват единствено, че изтеглените суми от банкова сметка в „Банка Пиреос България“

АД и „Банка ДСК“ АД са постъпили евентуално в касата на търговско дружество „Пап Тех“ ЕООД.

Вещото лице е цитирало в заключението, 268 броя приходни касови ордери (ПКО), които е прегледало и анализирано по административно дело № 5512/2025 г. (тези приходни ордери са известни на страните и са служебно известни на съда. Административно дело 5512/2025 г. е било разгледано също от настоящия докладчик), със следните реквизити: номер: (ръкописен и трудно четлив); дата: (ръкописен и трудно четлив); да се приеме от: (ръкописен и трудно четлив); основание: (ръкописно, трудно четливо и обобщено без конкретика); сума: (ръкописна и нечетлива); сума словом (ръкописна и нечетлива).

Изводът на вещото лице е, че ПКО, приложени по дело 5512/2025 г. не са годни за обработка и анализ.

Видно от изготвеното към заключението приложение (л. 30), Д. С. е извършила лично само едно теглене от банковата сметка на дружеството на 19.02.20218 г., в размер на 500 лв.

По време на проведеното по делото открито заседание на 04.02.2026 г. вещото лице, даде някои разяснения, във връзка със заключението, посочвайки, че изтеглената от Д. С. сума е осчетоводена като внесена в касата на дружеството, но няма съставени документи - ПКО.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, по следните съображения.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че за определени публични задължения на „Пап Тех“ ЕООД, следва да бъде ангажирана отговорността на Д. П. С., като управител на дружеството на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

По силата на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК (в сила към момента на възникване на задълженията на „Пап Тех“ ЕООД), управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК (в приложимата редакция) налага извода, че фактическият състав на същата включва следните елементи: 1. Субект на отговорността – управител или член на орган на управление; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК, 3. Действие – извърши действията, описани в двете хипотези на нормата, като действието следва да е извършено недобросъвестно; 4. Наличие на причинно следствена връзка - вследствие на това недобросъвестно действие не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице невъзможността да бъдат събрани задълженията; 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие

съществуващите публични задължения; и 6. Граници на отговорността - в резултат на недобросъвестното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение.

В разглеждания казус е установена безспорно първата от описаните предпоставки за ангажиране на отговорността на Д. С. на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК, защото през целия ревизиран период тя е била управител на „Пап Тех“ ЕООД.

Според настоящия съдебен състав е налице и втората предпоставка за ангажиране на отговорността на жалбоподателя. Без съмнение, в периода през който оспорващата е била управител на „Пап Тех“ ЕООД, за дружеството са възникнали публични задължения по ЗДДС, ЗДДФЛ, КСО и ЗЗО. Задълженията са установени по подадени от дружеството декларации и влезли в сила ревизионни актове.

На това място съдът намира, че следва да подчертае, че при наличие на подадена декларация от задълженото лице, на основание чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, същата представлява годно изпълнително основание. В случая няма значение, че подадените декларации касаят лице, различно от жалбоподателя в настоящето производство.

По отношение на третата предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, съдът намира, че по отношение на Д. С. е доказано недобросъвестно е извършено разпореждане с пари от имуществото на задължено юридическо лице - „Пап Тех“ ЕООД, но само в размер на 500 лв., които са изтеглени от нея на 19.02.2018 г. Независимо от осчетоводяването на тази сума, няма данни, за това, че тя е постъпила реално в патримониума на „Пап Тех“ ЕООД, защото няма съставени първични документи за това.

По отношение на останалата част от сумата, за която е ангажирана отговорността ѝ по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, съдът намира, че тази отговорност е ангажирана незаконосъобразно по следните съображения.

Още в хода на ревизията оспорващата е декларирала, че не е упражнявала контрол над извършваната работа в „Пап Тех“ ЕООД. Не е подписвала приемо -предавателни протоколи и други документи. Не е участвала в избора на доставчици и не е сключвала договори. Не е оперирала с банковите сметки, не издавала и подписвала фактури и не е разплащала фактури.

Буквалното тълкуване на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК налага извода, че за да се ангажира отговорността на някой от посочените в нея субекти, той да извърши като физическо лице лични действия от вида посочени в т. 1 и т. 2.

Както е установено от органите по приходите и потвърдено от цитираното по-горе заключение на допуснатата ССЕ, Л. С. като търговски пълномощник, представляващ дружеството е изтеглил от сметките в „Банка Пиреос България“ АД (по настоящем „Юробанк България“ АД) и „Банка ДСК“ ЕАД средства, в размер, цитиран по-горе и се разпоредил с тях, при положение, че е знаел, че същото е имало непогасени публични задължения.

Съдът, както е посочил в решението си по дело № 5512/2025 г., не кредитира, представените 268 броя ПКО. Те са частни документи и нямат обвързваща доказателствена сила.

Съдържанието на текстовете е нечетливо (съгласно ССЕ) и някои от тях не съдържат подписи и имена лицата, които са ги съставили.

Независимо от обстоятелството, че те са били осчетоводени, т.е. те документират внасянето на изтеглените от Л. С. суми в касата на дружеството, съдът не може да

приеме, че тези действия са осъществени в действителност.

Няма никакви данни, къде са съхранявани физически изтеглените в брой от сметките на дружеството суми, на кого са били предавани и за какво са били изхарчени.

Според обясненията на „Сламар Консулт“ ЕООД (дружеството, осъществявало счетоводното обслужване на „Пап Тех“ ЕООД), то не е имало достъп до банковите сметки или до касата на „Пап Тех“ ЕООД, а документите са били предоставяни изцяло от „Пап Тех“ ЕООД, чрез Л. С..

Визуалното сравнение на подписите положени в графи „вносител“ и „получил сумата“ в ПКО, показва абсолютно сходство, без да е необходимо използване на специални познания. Самият Л. С. не посочва кому е предавал изтеглените от него суми, къде са съхранявани те и за какво са използвани.

Осчетоводяването на ордерите по сметка 501 „Каса“ не доказва, че сумите са постъпвали ефективно в патримониума на „Пап Тех“ ЕООД, защото ако това е така, дружеството нямаше да изпадне в неплатежоспособност пред 2020 г. и съответно да бъде обявено в несъстоятелност. Счетоводните записвания са **частни свидетелстващи документи** с формална доказателствена сила, която не обвързва съда и зависи от редовността на воденето на счетоводството. Счетоводните документи имат обвързваща сила, само когато удостоверяват **неизгодни факти за издателя** им (принципът *scriptum pro scribente nihil probat sed contra scribentem*). Ако записването е в полза на страната, която го е направила, съдът го преценява според неговата редовност и в съвкупност с други доказателства.

За да служат като доказателство (съгласно чл. 182 от ГПК и чл. 55 от ТЗ), счетоводните книги трябва да са водени редовно. Редовността **не се презумира** и трябва да бъде установена (често чрез съдебно-счетоводна експертиза) и доказана от страната, която се позовава на тях.

В разглеждания казус не е установено редовност на водене на счетоводството на „Пап Тех“ ЕООД. Нито по време на ревизията, нито по време на проведеното съдебно производство бяха представени в цялост първичните и вторични счетоводни документи, имащи отношение към изтеглените от Л. С. суми от банковите сметки на дружеството. Не се установи и за какво са били употребени те, за което би следвало да са налице съответните счетоводни записвания. На вещото лице са представени само частично извлечения от счетоводните регистри на „Пап Тех“ ЕООД, без да е ясно кога и от кого са съставени и отразяват ли реални стопански операции.

Изложеното мотивира съда да приеме, че сумите, изтеглени от сметките на „Пап Тех“ ЕООД не са внасяни физически в касата на дружеството. Представените ПКО са съставяни единствено с цел, да се оправдае неправомерното теглене на парични средства от страна на Л. С. от сметките на „Пап Тех“ ЕООД и последвалото също неправомерно разпореждане с тези средства. Тези действия са предприети от Л. С. съзнателно, за което той носи пълна отговорност. С тези суми, без съмнение са могли да се покрият изцяло установените публични задължения на „Пап Тех“ ЕООД.

Изложеното мотивира съда да приеме, че Д. С., независимо, че е била управител на „Пап Тех“ ЕООД през ревизирания период, не е упражнявала пряк или косвен контрол върху търговските дела на дружеството. Тя не е извършвала лични действия по разпореждане с негови имуществва, не теглила суми от банковите му сметки (с изключение на цитираната по-горе сума в размер на 500 лв.) и не обременявала с тежести имуществва на дружеството.

Изложените разсъждения несъмнено водят до логическото изграждане на извода, за липса на четвъртата предпоставка за реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. След като не са налице недобросъвестни действия (с изключение на цитираната по-горе сума в размер на 500 лв.) от страна на Д. С., не е възможно да се изгради причинно-следствена връзка между тях и невъзможността за събиране на дължимите от „Пап Тех“ ЕООД публични задължения.

При липсата на третата и четвъртата предпоставки за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, съдът намира, че не е необходимо да изследва наличието на петата и шестата предпоставки за ангажиране на този вид отговорност в посочения от органите по приходите пълен размер. Отговорността на Д. С. за несъбираемите публични задължения на „Пап Тех“ ЕООД, за времето, когато тя е била негов управител ще обхване само сумата от 500 лв., изтеглени от нея от фирмената сметка на 19.02.2018 г.

Оспорващата следва да бъде задължена и със съответните лихви върху сумата от 500 лв. Съгласно тълкувателно решение № 5/29.03.2021 г. по тълк. дело № 7/2019 г. на Първа и Втора колегия на Върховния административен съд изрично се приема, че в обхвата на отговорността по чл. 19 ДОПК освен главницата за непогасените задължения на главния длъжник, е налице задължение и за лихвите. В решение по дело С - 1/21 на СЕС се посочва, че съгласно чл. 273 от Директива (ЕС) 2006/112 и принципът на пропорционалност допускат национална уредба, която предвижда инструмент на солидарната отговорност да обхваща и лихвите за просрочие, които юридическото лице дължи поради неплащането на данъчното си задължение в резултат на недобросъвестно извършените действия на солидарно отговорното лице.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при частично несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата в една част, следва да се уважи, а в друга да се отхвърли.

По делото е депозирана и частна жалба срещу Решение № 317/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място], в частта, в която жалбата срещу определена част от Ревизионен акт № 22221121005750-091-001/29.06.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място] е оставена без разглеждане, а административното производство в тази част е прекратено.

Горестоящият административен орган е приел, че Д. С. няма правен интерес от оспорването на акта, в частта, в която за „Пап Тех“ ЕООД не са установени публични задължения, а именно за корпоративен данък за периода от 01.01.2020 г. до 30.09.2020 г., данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 01.2017 г. до м. 07.2017 г., от м. 11.2017 г. до м. 12.2017 г., м. 01.2019 г., м. 04.2019 г., от м. 02.2020 г. до м. 09.2020 г., данък върху добавена стойност за периодите от м. 01.2017 г. до м. 05.2017 г., м. 12.2017 г., от м. 07.2020 г. до м. 08.2020 г., отговорност за вноски за ДОО за периодите от м. 01.2017 г. до м. 06.2017 г., от м. 08.2017 г. до м. 10.2017 г., м. 01.2019 г., м. 04.2019 г., от м. 02.2020 г. до м. 09.2020 г., вноски за здравно осигуряване за периодите от м. 01.2017 г. до м. 11.2017 г., м. 01.2019 г., м. 04.2019 г., от м. 02.2020 г. до м. 09.2020 г., вноски за УПФ за периодите от м. 01.2017 г. до м. 06.2017 г., от м. 08.2017 г. до м. 12.2017 г., м. 06.2018 г., м. 01.2019 г., м. 04.2019 г. и от м. 02.2020 г. до м. 09.2020 г.

Съдът напълно споделя направения от органите по приходите извод, за липса на правен интерес от оспорване. С Решение № 317/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място], в частта, в която е оставена без разглеждане жалбата на Д. С. срещу процесния РА, не са засегнати нейни права и законни интереси, поради което тя няма правен интерес от оспорването на РА в тази му част.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя и на ответника разноси се дължат разноси. Такива са поискани своевременно от страните, поради което съдът дължи присъждането им, съразмерно на уважената и отхвърлената части от жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. П. С., чрез адвокат А. Т., Ревизионен акт № 22221121005750-091-001/29.06.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 317/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място], в частта, в която за нея са установени публични задължения, във връзка с ангажирането на отговорността ѝ по чл. 19, ал. 2 от ДОПК в размер на 415 839,38 лв., включително и по отношение на установените лихви върху тази сума.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. П. С., чрез адвокат А. Т., срещу Ревизионен акт № 22221121005750-091-001/29.06.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, в която е потвърден с Решение № 317/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място], в останалата оспорена част.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Д. П. С., с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 6646 (шест хиляди шестстотин четиридесет и шест) евро, представляваща направените в хода на производството разноси – държавна такса, адвокатско възнаграждение и депозит за възнаграждение на вещото лице, съразмерно на отменената част от РА.

ОСЪЖДА Д. П. С., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция за приходите, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 102,25 (сто и две евро и двадесет и пет цента или 200 (двеста) лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Решението, в частта, в която частната жалба срещу Решение № 317/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място] е отхвърлена, не подлежи на обжалване.